

ŠTAJERSKA NAREČNA SKUPINA

Ljubenski krajevni govor (Ljubno ob Savinji), zgornjesavinjsko narečje, štajerska narečna skupina

Pripoveduje doc. dr. Špela Sevšek Šramel

Transkripcija in glasovna poknjižitev: prof. dr. Vera Smole

'Se:mo F'ra:nc]

'Jes sñ se z'lø 'ra:da sme'ja:la. 'Na:jbørš səm 'vøs s'me:x pø'nu:cała ę mła'do:sti. 'Nø:e je b'lø še 'tøk k'ri:tičnø, 'møn' je š'lø na s'me:x.

'Se:mo F'ra:nc] je 'bi:u z'lø za'ba:un. 'Ča:s' je 'paršu ve'či:r u 'ku:xn'ø in se-j pagø'va:rjo z nim d've:m, t're:m 'dè:kłøm. U g'la:un'ím smø se 'nømø sme'ja:le. Gøs'pa: mø je prapøved'va:la pø'r'xa:jat u 'ku:xn'ø in ga tud pra'ga:n'eła, čø ga-j dø'biła u 'kuxn'i. U 'ta:kmu slu'ča:ju ni 'nøč 're:ku, je na'rø:du le: »M!« In 'že: smø se sme'ja:le, k-je 'bi:u to z'na:k za s'me:x.

F'ra:nc] se 'ni: 'daržo pra'vi:l. 'Kar nap'rø:e je 'ka:kø uš'piču. U'sa:k pøn'de:lk je 'jøm'o 'ma:čka, ki je ę ne'dø:lø 'pi:v. 'Puol je 'bi:u 'ce:u 'ke:dñ braz g'na:rja. 'Ma:ti mø 'ni: 'yo:tla dat g'na:rja, za'to: se je na'va:dnø kar 'na-tle ę 'ku:xn'i u'le:gu in u'piu: »'Ma:ti! Ciga're:t!« 'Ma:ti ga je za'čé:la z'mè:rjat za ba'ra:bø in 'ta:ke re'či:. F'ra:nc] je pa 'tak 'do:gø 'lje:žo sred 'kuxne, da se ga je na'vè:lčała g'lè:dat in 'xuo:d'it ukol 'nega in mø je š'la pø ciga're:t'.

Me'du:ska

'Jes se še s'po:nem Me'du:ske. Je bла s'ta:ra sk'lu:čena 'že:nska. 'Ni: bла z 'Lu:bniga, 'kar 'tak je 'xo:dła u'ko:li, kar 'tak je pøt'va:la. 'Tud pø 'Lubnim je 'xo:dła in je kø'fje: 'kuxała. Sta're:jši sø stra'ši:li ut'røo:ke, da bo Me'du:ska 'paršla. Sø se je z'lø 'ba:li. 'Køkør je 'paršla ę 'xi:šø, sø bli ę'si ut'røo:ci 'mi:rni in 'ti:xø. 'Miè:la je z'lø ud'lo:čø nas'top in je ę'se 'ledi zafer'ka:vała pa køman'di:rała.

'E:nkøt je pø'r'nie:sła kø'fje:. Dø'ma:čim je na'ro:čała, 'ne: kø'fje: 'na:jpree prez'gje:jø, kø-j bła s'røvø. In sø ga prez'ga:le, zm'le:le in ga s'kuxale. Me'duski sø pø'r'nie:sle kø'fje: na 'ta:lerjø, 'nie u 'ša:lci. Pø'r'nie:sle sø 'sa:mø 'zøo:c. Tekø'či:nø sø pa p'røo:č 'vargle, 'zøo:c sø pa ser'vi:rale na 'ta:lerjø. 'Ni:sø z'na:le 'kuxat kø'fje:ja, sø kar 'ča:j 'pili. Me'duska je za'čudenø pøg'liè:dała in

'rje:kla: »Ja 'ka: ste pa pər'nje:sli?« »Kə'fje:.« »'Ka:m ste pa u'nje: 'da:li?« »'Ja p'rūo:č səm 'vargla, 'ni:sṁ si 'u:pała 'da:t u 'po:mn'e, da 'ne:-bi s'vi:n'e zast'ru:pła.«

Kə je Me'duska pəg'ru:ntała, da ne z'na:jə 'ku:xat kə'fje:ja, je zax'te:vała pə'so:dvə in si 'sa:ma s'ku:xała kə'fje:.

Glasovna poknjižitev:

Semov Francelj

Jaz sem se zelo rada smejala. Najbrž sem ves smeh ponucala 'porabila' v mladosti. Naj je bilo še tako kritično, meni je šlo na smeh.

Semov Francelj je bil zelo zabaven. Včasi(h) je prišel (z)večer v kuhinjo in se je pogovarjal z enim 'kakim' dvem, trem deklam. V glavnem smo se njemu smejale. Gospa 'gospodinja' mu je prepoved(o)vala prihajati v kuhinjo in ga tudi preganjala, če ga je dobila v kuhinji. V takmu 'takem' slučaju ni nič rekel, je naredil le: »Mm.« In že smo se smejale, ko 'ker' je bil to znak za smeh.

Francelj se ni držal pravil. Kar naprej je kako ušpičil. Vsak ponedeljek je imel mačka, ko 'ker' je v nedeljo pil. Poli 'potem' je bil cel 'ves' teden brez denarja. Mati mu ni (h)otela dati denarja, zato se je navadno kar na tla v kuhinji ulegel in vpil: »Mati! Cigaret(o)!« Mati ga je začela zmerljati z[a] barabo in take reči. Francelj je pa tako dolgo ležal sredi kuhinje, da se ga je naveličala gledati in hoditi okoli njega in mu je šla po cigarete.

Meduska

Jaz se še spomnim Meduske. Je bila stara sključena ženska. Ni bila z Ljubnega, kar tako je hodila okoli, kar tako je potovala. Tudi po Ljubnem je hodila in je kofe 'kavo' kuhala. Starejši so strašili otroke, da bo Meduska prišla. So se je zelo bali. Kokor 'kakor' je prišla v hišo, so bili vsi otroci mitni in tihi. Imela je zelo odločen nastop in je vse ljudi zafrkavala pa komandirala.

Enkrat je prinsla kofe. Domačim je naročala, naj kofe najprej[e] prežgejo, ko 'ker' je bilo surovo. In so ga prežgale, zmlele in ga skuhale. Meduski so prinesle kofe na talerju 'krožniku', ne v šalici. Prinesle so samo zoc 'usedlino'. Tekočino so pa proč vrgle, zoc so pa servirale na talerju. Niso znale kuhati kofeja 'kofeta', so kar 'ponavadi' čaj pili. Meduska je začudeno pogledala in rekla: »Ja ka(j) ste pa prinesli?« »Kofe.« »Kam ste pa one 'tisto drugo' dali?« »Ja proč sem vrgla, nisem upala dati v pomi[n]je, da ne bi svinje zastrupila.«

Ko je Meduska pogruntala 'ugotovila', da ne znajo kuhat kofeja, je zahtevala posod[v]o in si sama skuhalo kofe.

Pomen oklepajev v glasovno poknjiženih besedilih: [] – beseda ali del besede je v knjižnem jeziku odveč, () – del besede je v knjižnem jeziku nujen

Vir: Marta Orešnik, Vida Štiglic, Peter Weiss: *Gori, doli, sem in tja. Folklorne pripovedi iz Zgornje Savinjske doline*. Celje: Celjska Mohorjeva družba, 2013. Zbirka Glasovi, knj. 43. Urednica in koordinatorica zbirke Marija Stanonik.